

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Concilio Nicææ propter Arium coacto. Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

integritate præstantem, & superioribus temporibus ob varias religionis Christianæ confessiones admodum nobilitatū, Osū dico, episcopū Cordubæ, quò illos, qui in Aegypto de fide digladiabantur, tum hos, qui in oriente de festo paschatis dissentiebant, ad concordiam reduceret.

De Concilio Nicææ propter Arium coactō.

CAPVT XVI.

VERŪ vbi contrā, quā expectabat, res succederet, & cōtentio reconciliationē concordie impediret, Osusq; ad pacem faciendam missus, re infecta reuenteretur, Constantinus indicit bellū Nicææ, vrbis Bythinia, scribitque ad omnes ecclesiarum præfides, vt ad diem præstitū adsint. Huic cōcilio interfuere ex episcopis, qui sedes tenebant apostolicas, Macarius Hierosolomorum antistes, Eustatius episcopus Antiochia Orontem fluiū tangētis, & Alexander Alexandria propter Lacum Maream sitæ. Iulius aut episcopus Romanus etate quidē ingrauescēte præpeditus, absuit: Sed Vitus & Vincentius eiusdem ecclesie presbyteri pro illo adfuere. His accessere alij quā plurimi honesti & boni viri ex variis nationibus collecti: quorum alij non modo intelligendo prudenter, & disertè dicendo pollebant, verum etiam tum sacrarum literarū cognitione, alioque doctrinae genere præstabant, tum pia viuendi ratione admodū excelebant: alii autem qui ob vtrāq; re sunt magnam laudē consecuti. Aderant episcopi, numero circiter trecenti & viginti: aderat quoque presbyterorum & diaconorum, qui eos (vt est verisimile) comitabantur, multitudo non exigua. Aderant etiam vnā viri disserendi periti, qui illis inter disputādum subsidio essent. Multi aut ex numero sacerdotū, qui, vt euenire solet, tanquā ad causas suas ac priuatas disceptandas in vnū cōuenerant, tēpus opportunū sibi iā oblatū putarūt, ad res eas corrigendas, q̄ ipsorum animos offendissent. Itaq; singuli libellū de criminibus quæ aliis obijcerēt imperatori offerre, & peccata in se admissa iam antè exponere cœperunt. Cum autem istud in dies ferè singulos accideret, dat mandatum imperator, vt singuli, crimina, quæ aliis obiicere constituerant, ad certum diem proponerent. Vbi dictus dies venit

C iiii impe-

SOZOMENI HISTOR.

imperator, oblati sibi libellis acceptis, iste, inquit, criminationes tempus quidem sibi præstiturum habent, diè videlicet magni iudicij: iudicem autem, qui sit tum de omnibus sententiam pronuntiaturus: mihi verò non est fas, cum homo sim, eiusmodi causarum cognitionem arrogare, præsertim cum & qui accusant, & qui accusantur, Sacerdotes sint. Nam non deberent se tales præbere, ut ab altero iudicentur. Age igitur, deletis criminibus, exemplum diuinæ clementiæ in danda mutuò venia imitati, iungamus amicitiae fœdera & fidei negocia, quæ nos in hunc locum conuenire compulerint, serio pertractemus. Hac habita oratione, imperator iubet tum criminationes illatas nullius momenti esse, tum libellos comburi: diemque præstituit, ad quem de rebus fidei vocatis in controuersiam decideretur. Interea temporis episcopi in vnum conuenientes, accersunt Arium, & opinionibus suis in medio positis, inter se disserere cœperunt. Atque cum disputatio, ut erat verisimile, in varias distraheretur quæstiones, aliorum ijque potissimum, quos morum simplicitas induxit, ad fidem in deum sine curiosa inquisitione amplexandum, nihil noui contra fidem initio, temporibus apostolorum traditam, moliendum censuerunt: alij affirmarunt, opiniones veterum nullo iudicio exploratas, neququam sequendas esse. Complures autem tum episcoporum, qui tunc in vnum conuenerant, tum clericorum, qui eos comitabantur, propter disserendi acumen, & usum in eiusmodi orationis generibus, non imperatori solum, sed illis etiã, quos familiares circa se habebat, noti esse cœperunt. Ex quorum numero fuit Athanasius, qui id tēporis diaconus ecclesiæ Alexandriæ & cū episcopo Alexandro consuetudine coniunctus, maximam partē consilij de his rebus suscepti, sustinere visus est.

De duobus philosophis qui duorum senū simplicitate cum illis differentium, ad fidem conuersi sunt.   *CAP. XVII.*

Quidam præterea, qui apud Gentiles pro sapientibus habiti erāt, disputationibus in hoc concilio agitatīs, dedita opera interfuerunt: quorum nonnulli quænam tandem Christiana esset doctrina, admodū scire auebāt. alij odio